

Bon Nadal i
feliç any 2007

batec

Número 37

"al servei de la persona amb discapacitat intel·lectual"

8è Cicle de Conferències de l'FVO

Conferència d'Àlex Rovira al Museu de Granollers sobre "El valor de la tendresa"

"LA FUNDACIÓ PRIVADA VALLÈS ORIENTAL I LES PERSONES QUE HI TREBALLEN SIMBOLITZEN LA TENDRESA I LES ACTITUDS QUE LA FAN POSSIBLE"

"Per ser **tendre** cal tenir una gran força interior i d'esperit"

"La **tendresa** és l'expressió més potent, sincera i bella de l'amor"

"La **tendresa** és incompatible amb la pressió social i la solitud"

"La **tendresa** no admet la pressa"

"Un gest expressat amb **tendresa** pot donar sentit a una vida"



Foto: Jordi Pey

Àlex Rovira i Juan M. Monsalve parlant de la Fundació a l'estudi de Sant Martí de Centelles, a l'octubre de 2005

editorial-sumari

El suport de la tendresa **2**

l'article

Resum del Decret dels serveis d'acolliment residencial **3**

Acord per a la millora del creixement de l'ocupació **5**

Quan el món no comprèn **6**

Participació als Jocs Special Olympics **7**

el tema

Una aproximació als trastorns de conducta **8**

Com abordar els trastorns greus del comportament **9**

Discapacitat i medicació **10**

la fundació informa

11 - 15

reportatge

Conferència d'Àlex Rovira sobre el valor de la tendresa **16**

notícies

19 - 20

sumari

editorial-sumari

El suport de la tendresa

"Doneu-me un punt de recolzament i mouré el món", el savi Arquímedes ja ho va pregonar fa molts anys. La veritat és que tothom necessita, en certs moments, un punt de recolzament per tirar endavant la seva vida, les relacions d'amistat i els projectes de futur que desitgi fer realitat.

Avui en dia i per a nosaltres, els suports serien eines i estratègies que fan possible la millora del funcionament individual de la persona amb discapacitat intel·lectual i per tant, són un mitjà per assolir la inclusió social en la comunitat on viu i participa.

Des d'una altra vessant, tots aspirem a millorar la nostra qualitat de vida i gaudir de benestar emocional com a expressió màxima d'autorealització personal. Des de la Fundació, es vetlla dia a dia perquè les persones amb discapacitat intel·lectual puguin gaudir de la mateixa igualtat d'oportunitats que la resta per viure amb més qualitat. Es aquí on la funció del suport és tan important, perquè actua de "mediador" entre les limitacions de cada persona i les exigències que imposa la societat.

Les persones amb discapacitat intel·lectual amb problemàtiques afegides tipus trastorn de conducta o pròpies de salut mental (autisme i psicosis), tenen especial dificultat en aconseguir el benestar emocional. Per

a elles, el poder disposar quan se senten malament del suport adient que els faciliti les relacions interpersonals, pot ser de gran ajuda.

A la Fundació, la qüestió de les persones que pateixen d'un trastorn de la conducta o una malaltia mental afegida, és una cosa a la qual s'està donant prioritat. Entre d'altres coses, perquè moltes d'aquestes persones passen moltes temporades tranquil·les i, és en moments de crisi, que pot ser difícil atendre'ls, ja que necessiten de recursos molt especialitzats.

L'FVO té un gran repte amb aquestes persones perquè ens transmeten moltes coses, però, per damunt de tot, ens donen tendresa. Recollint la idea d'Àlex Rovira "segons Ghandi, la tendresa és patrimoni dels valents".

Així doncs, no en tenim cap dubte: per donar tendresa a canvi de res cal ser molt valent. I aquestes persones ho són, ens transmeten tendresa i amor; dia a dia, amb la mirada, amb un somriure, amb el seu esforç, amb el seu afany de superació...

Que el Nadal ens aporti el valor que cadascú necessiti per poder fer les coses amb més tendresa.

Bon Nadal!

Director:

Juan María Monsalve

Consell de redacció:

Jordi Llorens, Silvia Ramada, Aurora Luna, Rosa Raurich, Alicia Poveda, M. Jesús Serrano, Silvia Mateu, Cristina Lluís, Eduard Martí, Jordi Pey.

Coordinació:

Marissol Matamoros

Maquetació i impressió:

Impremta Gargot (Granollers)

Dipòsit Legal: B-28.161-1996

fundació@fvo.cat
www.fvo.cat

La revista Batec no es fa responsable dels articles que es publiquin.

Segons el que estableix la Llei de Protecció de dades de caràcter personal 15/99 del 13 de desembre (LOPD), li informem que les seves dades han estat incorporades en un fitxer automatitzat, titularitat de la Fundació Privada Vallès Oriental, per tal de rebre trimestralment la nostra revista.

D'acord amb la Llei, vostè té dret a conèixer, oposar-se, cancel·lar o rectificar les dades recopilades en el nostre fitxer, així com adreçar-se per escrit a la Fundació, Ctra. Vallldoriolf s/n de Granollers, en el cas que no vulgui rebre la revista.

batec

l'article

Resum del Decret dels serveis d'acolliment residencial per a persones amb discapacitat

Al DOGC núm. 4685 sortia publicat el Decret 318/2006, de 25 de juliol, dels serveis d'acolliment residencial per a persones amb discapacitat. Aquesta és la normativa que regularà els serveis de llars-habitatges i de residències. Degut a la seva importància, us voldríem presentar d'una manera resumida, el seu abast i els seus principals trets.

VALORACIÓ DE LES NECESSITATS DE SUPORT PER A PERSONES AMB DISCAPACITAT INTEL·LECTUAL

Per definir les necessitats de suport de cada persona, els serveis de valoració dels Centres d'Atenció a Disminuïts, aplicaran l'Inventari per a la Planificació de Serveis i Programació Individual (ICAP), adaptació espanyola de l'Institut de Ciències de l'Educació de la Universitat de Deusto i el barem de 3a persona.

INTENSITATS DE SUPORT:

a) Suport intermitent: és el que es presta de manera esporàdica o episòdica, que es proporciona quan es necessita.

Nivell 9 ICAP: igual o superior a 90

Nivell 8 ICAP: entre 80-89

Nivell 7 ICAP: entre 70-79

b) Suport limitat: és el que es presta ocasionalment de manera continuada, durant un període de temps limitat, amb una freqüència regular, i en alguns entorns de la vida de la persona (llar, treball, escola, vida comunitària, etc.).

ICAP: de 50 a 69.

Nivell 6 ICAP: entre 60-69

Nivell 5 ICAP: entre 50-59

c) Suport intermitent i limitat que requereix especial atenció per problemes de salut mental, comportament o envelliment:

Nivells 7, 8, 5 i 6

El trastorn mental o de conducta haurà de

constar com a tal en el reconeixement de disminució amb diagnòstic específic i tenir un grau de discapacitat per aquest concepte igual o superior al 25%. En referència al procés d'envelliment, caldrà presentar un informe mèdic que ho justifiqui i haurà de complir almenys, un dels següents criteris: tenir 9 o més punts de l'apartat B; tenir entre 10 i 14 punts (exclòs apartat F) del barem de 3a persona.

d) Suport extens: és el que es presta de manera continuada, sense límit de temps, amb una freqüència regular o alta, i que afecta a algunes situacions de la vida de la persona amb discapacitat (llar, treball, escola, vida comunitària, etc.). La persona depèn en determinades situacions de tercers.

Nivell 4 ICAP: entre 40-49

Nivell 3 ICAP: entre 30-39

e) Suport generalitzat: és el que es presta de manera continuada, possiblement per a tota la vida de la persona amb discapacitat, amb una alta freqüència i intensitat. Afecta totes o quasi totes les situacions de vida de la persona. La persona depèn de tercers.

Nivell 2 ICAP: entre 20-29

Nivell 1 ICAP: entre 1-19

f) Suport generalitzat per a persones amb problemes de salut o salut mental afegits:

Els problemes de salut física hauran de constar com a tals en el reconeixement de disminució amb diagnòstic específic i ha de necessitar tractament especialitzat i suport continuat. El trastorn mental o de conducta haurà de constar com a tal al reconeixement de disminució amb diagnòstic específic, i presentar al perfil de problemes de conducta de l'ICAP puntuació de -45 a -70.

CONDICIONS PER SER USUARI: Tenir residència a Catalunya, grau de disminució

igual o superior al 33%, i que per raó de la seva discapacitat física o intel·lectual, es faci necessària la provisió d'un servei substitutori de la llar pel fet de ser impossible o desaconsellable viure en la pròpia. Els serveis estan subjectes a contraprestació.

Dret de la persona amb discapacitat al servei si requereix suport extens o generalitzat.

Pels suports intermitent i limitat l'accés als serveis es prioritza en funció de criteris prevalents: l'estat de necessitat de la persona, l'entorn familiar i la capacitat econòmica.



Teresa i Montse, residents de la Llar Font Verda

CONDICIONS FUNCIONALS DELS SERVEIS:

Suport intermitent

Serveis bàsics: allotjament; acolliment i convivència; manutenció; atenció o cura personal; suport a la salut i seguretat personal a la llar; foment dels hàbits d'autonomia personal; convivència i foment de les relacions interpersonals i socials;



CODINA
EINES PER A JARDINERIA

Ctra. de Masnou a Granollers, Qm 14 (Palou) - 08400 GRANOLLERS (Barcelona)
Tels. 93 860 00 03 - 93 870 44 97 - Fax: 93 879 13 39
E-mail: CODINASC@TELEFONICA.NET

foment de l'oci i del lleure; assessorament i supervisió; atenció conductual.

Serveis opcionals: tots aquells que no estiguin inclosos a l'apartat anterior, que no siguin necessaris per a la seva provisió, i que la persona amb discapacitat pugui optar voluntàriament perquè li siguin facilitats o no. També s'entén com servei opcional l'atenció diürna que es dona a les persones usuàries de la llar que no estan en CET, CO o CAE finançats amb fons públics.

Personal: 292 hores/usuari/any. Si atenen persones amb problemes de salut mental, comportament o envelliment: 963



Residents de la Llar Font Verdà fent activitats domèstiques quotidianes

hores/usuari/any. La jornada nocturna pot ser atesa per un servei de teleassistència.

Suport Limitat

Serveis bàsics i Serveis opcionals: els mateixos que a Suport Intermitent.
Personal: 912 hores/usuari/any. Si atenen persones amb problemes de salut mental, comportament o envelliment: 963 hores/usuari/any.

Suport Extens

Serveis bàsics: allotjament; acolliment i convivència; manutenció; atenció o cura personal; atenció a la salut i seguretat personal a la llar; foment dels hàbits d'autonomia personal; convivència i foment de les relacions interpersonals i socials; foment de l'oci i del lleure; atenció conductual.

Serveis opcionals: tots aquells que no estiguin inclosos a l'apartat anterior, i que no siguin necessaris per a la seva provisió, i que la persona amb discapacitat pugui

optar voluntàriament perquè li siguin facilitats o no.

Personal: 1.462 hores/usuari/any, amb la següent distribució de professionals: el/la director/a o director/a tècnic, 1/30; treballador/a social, 1/240; psicòleg/òloga o pedagog/a, 1/30; psiquiatre/a o el/la neuròleg/òloga, 1/120; el/la metge/essa generalista, 1/300; auxiliars i tècnics per a l'atenció personal de dia (monitors/res, cuidadors/res, auxiliars tècnics educatius i assimilats), 1/5; auxiliars i tècnics per a l'atenció personal de nit (monitors/res, cuidadors/res, auxiliars tècnics educatius i assimilats), 1/15; infermer/a, 1/30.

S'ha de garantir la presència d'auxiliars i tècnics d'atenció personal els 365 dies l'any.

Nivell de suport per a persones amb discapacitat intel·lectual, que requereixen un suport intermitent i limitat en les àrees d'habilitat adaptativa, però que a causa de presentar trastorns de comportament requereixen un suport extens.

Suport Generalitzat

Serveis bàsics i Serveis opcionals: els mateixos que a Suport Extens.

Personal: 1.307 hores/usuari/any, amb la següent distribució: el/la director/a o director/a tècnic, 1/60; treballador/a social, 1/240; psicòleg/òloga o pedagog/a, 1/30; psiquiatre/a o el/la neuròleg/òloga, 1/360; metge/essa generalista, 1/240; auxiliars i tècnics per a l'atenció personal de dia (monitors/res, cuidadors/res, auxiliars tècnics educatius i assimilats), 1/5,5; auxiliars i tècnics per a l'atenció personal de nit (monitors/res, cuidadors/res, auxiliars tècnics educatius i assimilats), 1/20; infermer/a, 1/30; fisioterapeuta, 1/60. Si atenen a persones amb problemes de salut o salut mental afegides: 1.514 hores/usuari/any, amb la següent distribució de professionals: el/la director/a tècnic, 1/60; treballador/a social, 1/240; psicòleg/òloga o pedagog/a, 1/30; psiquiatre/a o el/la neuròleg/òloga, 1/120; metge/essa generalista, 1/240; auxiliars i tècnics per a l'atenció personal de dia (monitors/res, cuidadors/res, auxiliars tècnics educatius i assimilats), 1/4,5; auxiliars i tècnics per a l'atenció personal de nit (monitors/res, cuidadors/res, auxiliars

tècnics educatius i assimilats), 1/20; infermer/a, 1/30. S'ha de garantir la presència d'auxiliars i tècnics d'atenció personal els 365 dies l'any.

CONDICIONS MATERIALS DELS SERVEIS

Generals:

-Polivalència: les condicions materials dels serveis de llar residència i residència, han de poder donar resposta a l'atenció amb els diferents nivells d'intensitat de suport.

-Inserció a la comunitat: han d'estar inserides en un context comunitari, que possibiliti el treball d'integració i inclusió social i l'ús de recursos comunitaris per part de les persones.

-Qualitat-Sostenibilitat: la seva capacitat ha de possibilitar tant la gestió eficaç i sostenible, per tant eficient, com la qualitat de vida de la persona.

Suport Intermitent i Suport Limitat

Es prestaran en recursos comunitaris, integrats en entorn social normalitzat. Capacitat màxima de l'immoble: 24 places. Capacitat màxima d'unitat de convivència: 12 places. Cada unitat de convivència disposarà de: **Menjador-sala d'estar**, o bé dos ambients diferents, amb una superfície mínima total de 2,5 m² per resident. **Cuina** o espai on es prepara el servei de taula. **Habitacions:** màxim de dos llits, individuals mínim 6 m², dobles mínim 10 m². Disposaran d'una tauleta de nit i d'un armari individual per persona, suficient per als estris habituals i la roba d'us personal. A cada servei de llar residència, hi haurà, com a mínim, una habitació adaptada, ja sigui doble o individual. **Banys:** un complet per cada 4 places o fracció i un d'ells adaptat per cada 12 places o fracció. Tots els banys de l'equipament estaran dissenyats de forma que sigui preservada la intimitat de les persones ateses. Les habitacions i els banys disposaran d'un sistema d'avís adequat i adaptat a les característiques de les persones usuàries en el cas que el servei tingui unitats de convivència separades físicament. Els espais de convivència i activitats estaran dotats de ventilació i il·luminació directes (18-30 m³/h i persona, mínim ventilació i 300 lux, mínim il·luminació).

Suport extens i Suport Generalitzat

Es podran prestar en un recurs d'acolliment



Vila Vila, S.L.

Concesionario Oficial

Jordi Camp, 15 - 08400 GRANOLLERS

Tels.: 93 849 67 55 - 93 849 68 56

Fax: 93 846 48 52

vvsl@telefonica.net - Apto. Correos, 279

residencial, que té una funció substitutòria de la llar. També es podran prestar en els recursos de caràcter comunitari. Capacitat màxima de l'immoble: 60 places. Capacitat màxima d'unitat de convivència: 12 places. Cada unitat de convivència disposarà de: **Sala d'estar i menjador**, o bé de dos ambients diferents, amb una superfície mínima total de 3 m² per resident. **Habitacions:** màxim de dos llits, individuals mínim 6 m², dobles mínim 10 m². Les habitacions individuals suposaran, com a mínim, el 20% de la capacitat del centre. Disposaran d'una tauleta de nit i d'un armari individual per persona, suficient per als estris habituals i la roba d'us personal. Adaptades, com a mínim, el 50%. Garantint que n'hi hagi d'adaptades, tant d'individuals com de dobles. Si acullen persones amb discapacitat física afegida, totes les habitacions hauran de complir els requisits de cambres adaptades segons el Decret d'Accessibilitat. Es garantirà l'atenció en

habitacions individuals per aquelles persones que presentin trastorns de conducta o malaltia mental, quan alteri el descans de les altres persones residents. **Un wàter, un lavabo i una dutxa**, tots ells adaptats, per cada 4 places o fracció. Una de les dutxes de la unitat de convivència haurà d'estar dimensionada per l'ús de lliteres i grues. Tots els banys de l'equipament estaran dissenyats de forma que sigui preservada la intimitat de les persones ateses. Les habitacions i els banys disposaran d'un sistema d'avís adaptat a les característiques de les persones usuàries. Un espai on es prepara el servei de taula ubicat al menjador. Aquest haurà de comptar, com a mínim, amb una aigüera i microones. Els espais de convivència i activitats, estaran dotats de ventilació i il·luminació directes (18-30 m³/h i persona, mínim ventilació i 300 lux, mínim d'il·luminació). Es disposaran dels espais necessaris per realitzar les activitats dels

serveis d'acolliment diürn, amb les condicions que s'estableixen per aquests serveis amb caràcter general, quan aquest servei es doni en el mateix establiment.

Característiques especials:

Per a les persones amb discapacitat intel·lectual, que requereixen un suport intermitent i limitat en les àrees d'habilitat adaptativa, però que a causa de presentar trastorns de comportament requereixen un suport extens o generalitzat. La capacitat màxima del servei serà de 30 places i les unitats de convivència, com a màxim, de 15 usuaris. Els espais de **menjador-sala d'estar**, junts o diferenciats, seran de 3 m². Totes les **habitacions** seran individuals. Com a mínim, una habitació adaptada per servei. Els **banys i les habitacions** compliran la resta de requisits materials esmentats per a les persones amb discapacitat intel·lectual amb necessitats de suport intermitent i limitat.

Acord per a la millora del creixement de l'ocupació

El mes de juliol va entrar en vigor l'anomenat "Acord per a la millora del creixement de l'ocupació", com a resultat d'un procés de diàleg sociopolític iniciat el 2004 per govern, sindicats i patronal. La màxima d'aquest paquet de mesures és que la cohesió social, el desenvolupament econòmic i la competitivitat empresarial, passen indefectiblement per un treball estable i de qualitat. És per això que el principal objectiu compartit per tots els agents socials i eix vertebrador d'aquesta reforma, és combatre la temporalitat.

En primer lloc, es pretén impulsar la contractació indefinida amb petites rebaixes en el cost empresarial i, sobretot, amb bonificacions que no distingeixen entre grups professionals. Es tracta de quanties fixes anuals no lligades al salari, amb la qual cosa no resulta més rendible la conversió a indefinit d'un treballador o un altre, per exemple. Si bé els col·lectius bonificats són els mateixos que els d'abans de la reforma, i en molts casos les quantitats subvencionades per cada contracte no seran substancialment diferents, la gran novetat que presenta aquest nou sistema, és que si l'empresari vol rebre la totalitat de la bonificació ha de garantir la continuïtat del treballador durant un mínim d'anys determinat per llei. És el cas de la reincorporació després de la maternitat que, anteriorment, donava dret al 100% del cost empresarial durant 12 mesos i que a l'actualitat dóna dret a una quantitat mensual fixa (inferior en molts casos) però aplicable durant 4

anys. El segon pas per tal de frenar l'ús abusiu de la temporalitat és limitar la concatenació de contractes de curta durada i controlar la subcontractació per evitar el frau i el risc que comporta la cessió il·legal de treballadors. A partir d'ara, si una empresa subscriu dos o més contractes temporals amb un treballador per al mateix lloc de treball (a excepció dels contractes per interinitat), la suma dels quals superi els 24 mesos dins un període de 30 mesos, ha de transformar-lo a indefinit per frau de llei. En referència a la subcontractació de personal, cada empresa ha de tenir un registre específic per a les empreses subcontractades, on es faci constar l'objecte i la durada de la prestació de serveis, així com les mesures de coordinació en matèria de prevenció de riscos laborals, entre altres dades. Aquest esforç fiscalitzador ha de comportar un increment de l'acció inspectora, així com la millora dels mitjans tècnics i la contractació d'inspectors i subinspectors (es preveu un increment de plantilla aproximat del 16% durant el 2007 i un 5% més a final de la legislatura, sense tenir en compte el personal de suport que sigui necessari). Aquests inspectors centraran la seva actuació preferent en els sectors empresarials amb una taxa de temporalitat superior a la mitjana, en empreses on s'hagin detectat irregularitats en la igualtat de tracte, davant de sospites relacionades amb l'economia submergida i en la contractació de persones amb discapacitat. I si aquestes dues línies intenten afavorir l'estabilitat laboral, la tercera mesura va encaminada a millorar els serveis públics d'ocupació. D'una banda, s'incrementen sensible-



L'acord significa una millora del creixement de l'ocupació

ment les prestacions per a desocupats i es protegeixen les situacions d'indefensió dels treballadors en cas d'insolvència empresarial a través de millores del Fons de Garantia Salarial en casos d'insolvència empresarial. D'altra banda es dedicaran esforços a innovar, desenvolupar i implantar polítiques actives d'ocupació basades en la formació, com a eina indispensable per a la qualificació dels treballadors. Finalment es preveu dissenyar un pla de modernització dels serveis públics d'ocupació per dotar-los de més i millors recursos materials, tecnològics i humans, capaços d'oferir un servei de qualitat als usuaris, captant necessitats del mercat laboral i incentivant els desocupats a la recerca de feina. Tot plegat, un projecte ambiciós que requereix un gran esforç pressupostari i un increment substancial dels recursos materials i humans que encara avui dia no estan disponibles. Una mesura catalogada per alguns de precipitada, ja que a mesura que es va implantant, ja s'està modificant per no haver considerat a priori tot el ventall de situacions possibles. I qualificada per altres d'insuficient ja que no aborda directament la causa del problema de la temporalitat i no permet la flexibilitat que demanda el mercat laboral actual.

Fany Muñoz
Tècnic Recursos Humans

l'article

Quan el món no comprèn o... som nosaltres que no entenem la persona amb autisme?

D'un temps ençà penso en la importància de reflexionar sobre les persones que pateixen autisme. La veritat, però, és que no sé com començar. Personalment, se'm desperten sensacions molt diverses i difícils d'explicar. La primera impressió que em causa un jove amb autisme és de molta tendresa perquè el veus sol, aïllat, amb moviments de balanceig continus i sense cap senyal que ens indiqui interès o atenció per l'entorn que l'envolta. Amb el temps aprens que li agrada la suavitat, els moviments dolços, les frases curtes i el to de veu baix. Li molesten els sorolls excessius i no tolera molta gent al seu voltant, com si



Les activitats creatives són molt terapèutiques per a tothom desitjés un respecte absolut del seu espai vital. Té la fesomia petita i les faccions arrodonides i "especials". Ben aviat t'adones que moltes coses l'espanten, que té por dels altres, dels objectes, de les situacions, dels espais. En certa manera, el que transmet la persona amb autisme greu és una gran indefensió i vulnerabilitat.

A banda, el fet que les persones autistes presenten patrons de comportament molt rígids, sovint "atípics" i molt repetitius i que aquesta conducta repetitiva pot ser, fins i tot, desagradable, fa que alhora l'autista ens provoqui un cert rebuig, no tant perquè ell refusa tota mena de contacte social sinó per l'estranyesa de la conducta i la perseverància en l'acció. Davant d'aquesta "conducta inapropiada" ens resulta molt difícil intervenir-hi educativament per aconseguir que abandoni aquesta fixació i pugui entreveure's un progrés. Seguint a M. Turner (2000)¹: "la conducta repetitiva és un paraguas que comprende una amplia gama de conductas, entre las que se encuentran los movimientos estereotipados, un acusado malestar de respuesta a los cambios en pequeños detalles del entorno, una insistencia en seguir rutinas con extrema

precisión y una preocupación por intereses muy limitados". Des d'una vessant més biològica, molts estudis corroboren l'existència d'un factor biològic i/o orgànic com una de les causes de l'autisme, tot i que hem d'anar amb molta cura perquè l'autisme és tan complex que resulta difícil que s'expliqui amb una sola causa. Recentment, els estudiosos ja l'anomenen "trastorn de l'espectre autista" responent a la multiplicitat de formes i maneres de manifestar-se. En aquest moment, s'entén com un trastorn evolutiu greu i generalitzat de diverses àrees de desenvolupament que, segons Rivière (1997) són: 1. Trastorn de les capacitats d'interacció social; 2. Alteració greu de la comunicació; 3. Absència del joc de ficció i/o simbòlic; 4. Conducta repetitiva.

El que és clar és que quan parlem de trastorns de la conducta també hem de tenir molt en compte l'autisme, no perquè necessàriament es doni una conducta altament disruptiva vers els altres, sinó perquè les conductes són "atípiques", de difícil solució, i incapaciten la persona en un grau altíssim per portar una vida social. Un altre dels problemes de l'autisme és la manca de motivació per a la relació, o fins i tot el rebuig, a establir contacte social. Per entendre-ho hem de fer referència, des d'un punt de vista cognitiu, a la TEORIA DE LA MENT desenvolupada per David Premack (1985) que ens diu que al llarg del desenvolupament evolutiu el nen va adquirint la capacitat d'entendre que els altres tenen pensament, i d'aquí va podent explicar i sobretot preveure els comportaments. Poc a poc va entenent que els altres poden pensar coses diferents a les seves i, en conseqüència, actuar diferent. La persona autista presenta un dèficit en l'adquisició de la capacitat d'atribuir pensament als altres (i també a ell mateix). En no poder elaborar una teoria de la ment se'n deriva que no comprèn el perquè de la conducta dels altres i de la seva pròpia. Podem entendre, així, on es troba la persona autista, incapaç de donar sentit a les emocions i als pensaments dels altres i als propis, resta ubicat en un entorn que no comprèn, que és deliberadament social i al qual ell no s'hi pot afegir. En aquesta situació d'inferioritat social, la persona autista veu i sent el món com quelcom "terrible" i impredecible. És quan s'aferra a les conductes repetitives que són el que coneix i on se sent més segur. Seria, segons Baron-Cohen (1989) com una estratègia compensatòria per reduir el grau d'ansietat que pateix, producte de la incapacitat per entendre l'entorn més proper. Però, a què més pot respondre aquesta conducta tan

atípica i perseverant? Des de les teories neuropsicològiques actuals es defensa que l'autisme respon a una alteració de la funció executiva de la ment. És aquella capacitat cognitiva que actua com a reguladora dels comportaments i que ajuda la persona a la resolució de problemes per aconseguir una fita. Inhibeix les conductes inadequades i fa possible que l'individu generi noves conductes adaptatives. Està molt lligada a la teoria de la ment. En termes senzills, la funció executiva seria l'encarregada d'"encendre" les conductes adaptades i d'"apagar" les accions no desitjades, segons l'ordre del cervell que es rep en cada moment. La persona amb autisme presenta una alteració a aquest nivell. D'aquí es pot inferir en dues coses importants: en no poder regular les conductes juntament amb el patró tan rígid de conducta, la persona amb autisme presenta conductes insòlites, que ens sorprenen enormement, i poden "descol·locar" a la persona que directament treballa amb ell/ella. L'autista, a més, percep la realitat de forma fragmentada i no pot extreure els aspectes rellevants dels secundaris, no arriba a integrar la realitat com un tot unitari i, per tant, li és molt difícil actuar amb coherència. Això podria ser una de les explicacions que es donen per entendre perquè els autistes es concentren en detalls insignificants, als quals queden inexorablement "enganxats", i són incapaços d'abandonar la seqüència d'acció, i d'aquí que els costi molt concentrar-se en una nova activitat.

La incapacitat de generar conductes noves és una de les explicacions que podem donar a aquest món tan desadaptatiu i mancat de tota creativitat. Però, hi ha quelcom més incapacitant que l'absència de creativitat? En la meua opinió, crec que la limitació és molt severa, ja que el fet de no poder pensar que els altres tenen pensaments intencionals els dificulta molt, tant el joc simbòlic com el joc de ficció. La imaginació no té cabuda en el món autista tal i com nosaltres l'entendem. La seva conducta i els seus jocs són totalment predictibles i esperats. Hi ha algú més indefens emocionalment que aquella persona a qui pots preveure tots els actes i rutines? Què es pot fer des d'un punt de vista de millorar la vida quotidiana d'aquestes persones? És difícil de respondre, però és indubtable que necessiten suport per poder créixer, cadascú segons les seves possibilitats. Potser aquests apunts serveixin de punt d'inici per a una reflexió posterior.

Silvia Ramada Bronsoms
Direcció Centre Ocupacional

¹. RUSSELL, James (2000). *El Autismo como Trastorno de la Función Ejecutiva*. Ed. Medica-Panamericana. Col. Ciencias Cognitivas. Parte 2. Cap. 3. Págs. 56-57

l'article

Participació del Club Esportiu FVO als Jocs Special Olympics Lloret 2006

De l'11 al 15 del passat mes d'octubre van tenir lloc a Lloret de Mar els Jocs Special Olympics Lloret 2006. L'FVO va estar representada per 20 esportistes, 10 nois i noies dels Tallers Xavier Quincoces, i 10 alumnes del CEE Montserrat Montero. Aquesta representació va ser la culminació d'uns mesos de treball molt intensos per preparar els Jocs amb esforç, ganes i sobretot molta il·lusió per part de tots.

Es va participar en 4 modalitats esportives diferents:

ATLETISME

Israel Andreu, Marcos Fabián, Mireia Sánchez i Alba Prior

NATACIÓ

Guillem Bosch, Marina Cuadras, Carme Bargalló i Juan Carlos Gabarrón

PROVES PSICOMOTRIUS

Glòria Ciriano i Pedro Aladid

FUTBOL SALA

Josep Xirau, Abel Quintanilla, David Broceño, Jordi Díaz, Daniel Masero, Sandra Casas, Maria Teresa Massagué, Juan Antonio Fernández, Àngel Carnicero i Luis González. Els resultats esportius van ser excel·lents.

Es van aconseguir diferents medalles i sobretot moltes millores de les marques acreditades, el que suposa una bona superació personal, ja que no es tracta només de superar la prova esportiva, sinó també els nervis, la tensió, la concentració i tots aquells aspectes que envolten una competició, tret de la marca esportiva que es pugui realitzar. Per algun dels nostres esportistes era la primera vegada que sortien de casa sense la companyia dels pares per participar en uns Jocs Special Olympics i l'experiència els va resultar totalment gratificant.

Paral·lelament es van organitzar activitats de lleure amb caràcter cultural i recreatiu durant tots els dies dels Jocs al voltant de



El conegut tennista Sergi Bruguera, molt ben acompanyat



Representants de l'FVO donant suport amb el material elaborat a la Residència i Centre de Dia Vallldoriolf

les principals seues esportives que van ajudar a fer dels Jocs la gran festa de l'esport. Els diferents esports i activitats de lleure es van plantejar com un espai privilegiat de convivència i diversió compartida entre els esportistes i la població de Lloret de Mar. Els nois i noies van poder gaudir de la companyia d'esportistes de fama reconeguda, personatges de les sèries de TV3 i sobretot de les famílies que van estar cada dia al seu costat donant-los el seu suport.

Voldríem agrair la participació dels nois i noies de la Residència i Centre de Dia Vallldoriolf, que van treballar durant uns dies per fer pancartes i unes mans que van animar la cerimònia inaugural i la resta de dies durant les diferents actuacions.

Per tot això, volem dir que han estat uns dies "SPECIALS OLYMPICAMENT" extraordinaris i que ens van deixar moltes ganes de tornar a repetir l'experiència en els propers JOCS 2010.

Comissió d'Esports FVO



Delegació que representava l'FVO al complet



Esportistes de l'FVO durant un partit de futbol sala



EDIFICACIONS BARÓ, S.L.

Més de 150 anys dedicats a la construcció.

Plaça Onze de Setembre, 7, local
08400 Granollers - BARCELONA
Tel. 93 870 23 94 - Fax 93 860 41 32

el tema

Una aproximació als trastorns de conducta

Si fer una definició clara i compartida d'allò que anomenem "trastorns de conducta" ja és prou difícil, l'abordatge i les tècniques d'intervenció davant aquests trastorn, com equip multiprofessional, representen tot un repte. Els trastorns de conducta són una forma de resposta al malestar psíquic de la persona, al seu patiment i també al conflicte social, als problemes o les dificultats de relació i comunicació que té amb els altres. Al nostre entendre, és aquest caràcter estructural dels trastorns el responsable de la gran variabilitat

entesos com a indicadors, com a símptomes que cal explorar. Una aproximació als trastorns de conducta, doncs, ha d'anar en aquesta línia. Per saber com és que una persona actua d'una determinada manera, per comprendre què li està passant... cal conèixer la seva personalitat, com està estructurada, com ha evolucionat, com sent a l'altre..., perquè sens dubte la manera com reaccionem davant el món que ens envolta té molt a veure amb el que pensem, amb la manera com hem interioritzat i viscut les coses. En aquest sentit, l'atenció als Tallers i a les llars proporcionen un marc privilegiat d'observació de la persona dins el seu dia a dia, de les interaccions que estableix amb els altres, de la manera com encara el conflicte, com reacciona a la frustració... i, junt amb la família, és possible arribar a identificar els factors que estan provocant o desencadenant el "gran símptoma conductual". Aquesta exploració diagnòstica, en què col·labora i participa tot l'equip, té una especialitat que ens és pròpia als professionals dels Tallers: el camp de la discapacitat intel·lectual.

Als Tallers, els trastorns de conducta formen part del dia a dia, des dels més evidents i disruptius, que no han d'ésser els més greus, fins a aquells que podrien passar desapercebuts en una primera entrevista d'exploració diagnòstica. De fet, el suport individualitzat que s'ofereix des dels Tallers a la persona amb discapacitat intel·lectual ja es planteja objectius de treball que són avaluables en un marge de temps llarg, tenint en compte que sovint, els límits entre allò que és pot considerar o no com a trastorn de conducta no sempre estan clars. És per això que els trastorns de conducta requereixen una exploració i també una intervenció que va més enllà de la persona que els manifesta. S'ha d'explorar i actuar també sobre l'ambient, en coordinació amb la família, amb els diferents àmbits de vida de la persona... Els trastorns de conducta no són específics de la persona amb discapacitat intel·lectual, si bé és cert que les seves dificultats de simbolització, per contenir i vehicular les emocions i els sentiments mitjançant la paraula, hi juguen un paper molt important. Hi ha estudis que alerten del risc de considerar patològiques

determinades conductes que responen a un trastorn funcional, a un dèficit en l'aprenentatge... podent tractar amb farmacologia dificultats que són susceptibles d'un abordatge conductual i ambiental. Ara bé, en el cas de la persona amb discapacitat intel·lectual, els professionals que hi treballem molts cops ens trobem amb la situació contrària, perquè amb facilitat s'atribueix a la discapacitat l'explicació de conductes i reaccions que, amb una observació i anàlisi molt acurades posen de manifest una patologia o descompensació incipient. De fet, és el caràcter estructural dels trastorn de la conducta que abans es comentava el responsable d'aquesta dificultat en el diagnòstic, doncs a vegades, allò que preocupa no és tant la conducta que es manifesta, que potser sempre ha estat així, sinó la intensitat o la freqüència. Així, són els seguiments individuals que es realitzen als Tallers, amb els registres longitudinals que es recullen, els que sovint posen de manifest allò que emmascara el dia a dia. Tot i amb això, uns dels reptes més gran que se'ns planteja en l'abordatge dels trastorns de la conducta té a veure amb la necessitat d'incloure i coordinar-se amb altres professionals que també han de valorar o desenvolupar una part del treball amb els nostres usuaris i, si s'escau, amb les famílies.

L'experiència de treball als Tallers ens confirma que les possibilitats de millora en aquests casos depenen d'una conjunció de factor terapèutics, entre els quals en destaca l'adequació del servei a les necessitats de suport de la persona, la detecció i el tractament de la patologia mental que hi pugui estar associada i, sobretot, la relació de confiança i suport que s'estableix amb la família. Cal conjuntar, doncs, diferents vessants en què també l'administració, com a gestora de recursos i serveis, hi té una part important. Però també des dels centres cal fer una bona gestió dels recursos de què es disposa, de manera que es pugui donar a conèixer la nostra realitat i treballar amb estudis i projectes del tot necessaris, sens perjudici del temps de suport i atenció a la persona i les famílies.

Aurora Luna
Coordinadora SCAPS



Sortida al Museu de la Xocolata

que s'observa entre diferents persones que presenten trastorns de conducta, i és que cadascú els manifesta segons la seva personalitat, la seva manera d'encarar els conflictes, les seves capacitats... En definitiva, als Tallers entenem els trastorns de conducta, no pas com una patologia en si mateixos, sinó com un símptoma que pot estar expressant o ésser indicatiu de moltes coses possibles. Així, fent un paral·lelisme arriscat amb la medicina podríem dir que els trastorns de conducta són a nivell mental allò que podria ser la febre a nivell físic, i és des d'aquesta perspectiva que els professionals dels Tallers els valorem,

anfruns

GRUP

Torras i Bages 6-8 - 08401 Granollers - Telf. 93.870.04.75

el tema

Una dificultat compartida entre família i escola: com abordar els trastorns greus del comportament

Fa un temps que vam voler apropar-nos al concepte de trastorn de conducta per facilitar la seva comprensió. Ara, però, voldríem destacar les dificultats d'abordatge que aquest trastorn té i com trasbalsa a totes les persones que s'hi enfronten. La diferència entre la conducta que un espera i la que de vegades podem trobar, necessita d'unes estratègies específiques per poder entendre-la, reconduir-la i, en molts casos, neutralitzar-la.

Com dèiem temps enrere, una conducta es considerarà dins d'un trastorn quan es realitza desviant-se d'unes normes socials i succeeix amb una freqüència i intensitat que els adults que envolten el nen o noi la consideren excessiva o insuficient. Seran aquells comportaments infreqüents en la població general i les seves conseqüències són negatives a curt o llarg termini, per a la pròpia persona o pel seu entorn (família, companys escolars, amics, barri, població,...). Tinguem en compte també que es produeix un cert patiment i una seriosa interferència per al desenvolupament normalitzat de les activitats la qual cosa és perjudicial per a la pròpia persona que presenta el comportament inadequat.

També distingíem dins de l'alumnat amb necessitats educatives especials, dins de l'Educació Especial, dos grups d'alumnes que requereixen un treball més intens del comportament social (autonomia en la vida diària, control de la impulsivitat, adaptació a les normes de convivència): per una banda, els diagnosticats com a Trastorns Generalitzats del Desenvolupament (TGD), amb afectació psíquica de la conducta adaptativa i, per una altra, aquells alumnes amb Trastorns per dèficit d'atenció i comportament perturbador (TDAH-I), amb serioses dificultats per a respectar les normes socials que ens permeten conviure.

Les persones que presenten un TGD serien aquelles de qui el pensament transcorre de

forma molt diferent a l'habitual, amb fixacions de tipus psicòtic i/o autista. En aquests casos el comportament es deriva de determinades sensacions i interpretacions de la realitat, les quals provoquen conductes diverses i moltes vegades de difícil comprensió per a l'entorn. En l'altre cas, les persones amb TDA-H-I, és a dir, trastorn d'atenció amb hiperactivitat i impulsivitat, presenten un trastorn de conducta (TC) que es deriva principalment d'una precipitació en la interpretació de sensacions externes i internes, la qual provoca una conducta sobtada, poc o gens reflexiva i que transgredeix molt freqüentment les normes de convivència. En el cas dels alumnes amb necessitats educatives especials derivades d'un dèficit intel·lectual, el trastorn del comportament, tant en uns com en d'altres, es desenvolupa en els nivells més primaris: descontrol d'esfínters, trastorns de l'alimentació (per excés o per defecte), agressivitat sobre un mateix o sobre l'altre, marxa sense sentit que es pot convertir en fugida, destrucció d'objectes, etc.

Totes aquestes conductes, també per la pròpia dificultat de comprensió per part de la persona afectada, són de difícil treball educatiu, encara que com ja vàrem explicar recentment, diferents tècniques educatives permeten modificar en certa mesura la seva freqüència i intensitat. Malgrat tot, en ambdós casos, els de les persones amb TC per Trastorn generalitzat dels desenvolupament o bé per Trastorn del comportament perturbador, les conductes disruptives més difícils d'entomar són les que suposen agressions (auto i hetero) i la destrucció d'objectes i/o instal·lacions. Família i escola comparteixen aquí una seriosa dificultat per treballar comportaments, neutralitzar conseqüències

i disminuir-ne la freqüència. Dins del Centre d'Educació Especial, és aquest un dels handicaps més complexos d'abordar, donat que les eines educatives contemplades en els Programes escolars, no parlen amb claredat de les estratègies a desplegar en casos de Trastorns greus del Comportament. No només no s'especifica què fer amb l'alumne disruptiu sinó que no s'explica com el professional pot evitar les conseqüències negatives per a la resta d'alumnes que són presents o bé són víctimes directes de la conducta perturbadora. És aleshores quan en el Centre es dissenyen internament estratègies molt específiques per a cada cas, si bé la seva aplicació representa moltes vegades un desplegament de



Ajuda'm a mirar, ajuda'm a entendre

recursos personals important: persones que fan la contenció física per a evitar agressions, persones que han de detenir l'escapada de l'alumne, persones que apartaran per a la seva neteja al noi que ha descontrolat el seu esfínter de forma reiterada durant el dia, persones per a donar el menjar a l'alumne quan es nega a la seva ingesta, etc. I, com assegurar-nos que la resta d'alumnes no es perjudica d'aquestes

conductes? És veritablement difícil neutralitzar les conseqüències per als altres alumnes. Únicament serà possible una explicació assossegada del mestre, el qual argumenti de forma assequible per als altres alumnes el què ha passat, el perquè del comportament del company, i el perquè també de la seva pròpia conducta cap a l'alumne en qüestió. Només així el mestre pot consolar els alumnes que es neguiteixen davant de determinades conductes, fer que d'altres s'apartin del model conductual incorrecte i, finalment, que tots confiïn en que l'adult vetllarà per la seguretat i confort de tots.

Quin munt de coses se li demanen a un mestre d'Educació Especial! Les eines educatives són moltes vegades insuficients per a poder compaginar aquests episodis de disruptió conductual i el programa acadèmic dissenyat. La integritat del professional és a més en perill i l'Administració no contempla de quina forma evitar-ho i tampoc el mestre troba als seus apunts de la Facultat alguna indicació clara sobre com actuar al respecte. La nostra reflexió com a Centre educatiu ens ha portat ja fa anys a demanar un Conveni d'Ensenyament amb Sanitat per tal de dotar de recursos sanitaris vàlids a l'escola. Auxiliars Clínics psiquiàtrics poden ser molt útils per a completar el treball educatiu del mestre, alhora que un ATS i un Psiquiatre poden vetllar per la correcta administració de medicacions puntuals i/o de tractament psiquiàtric continuat. És cert que no som un Centre Mèdic, som una escola on un nombre dels nostres alumnes requereixen atenció psiquiàtrica complementària a l'educativa. Caldria poder comptar amb els recursos per a fer-ho. I què podem dir de les famílies? Si ens alarma tot el que es

demana d'un mestre d'Educació Especial, molt més difícil és dir què es demana de la família de la persona amb discapacitat intel·lectual i trastorn de conducta. Aquí sí que no hi ha apunts de Facultat ni tan sols experiències pròpies que puguin orientar els pares quan veuen el seu fill mostrar conductes de difícil control o bé córrer perill perquè es fa mal, fuig, menja objectes, destrueix mobiliari i joguines, etc.

Què fer? Què pensar? Com sentir-se? El que en un principi s'interpreta com a temperament o bé com a trets habituals del nen amb dificultats intel·lectuals, fa que els pares modifiquin la seva forma de tractar-lo, de vegades protegint-lo, de vegades disciplinant-lo, si bé en qualsevol dels casos, quan es tracta d'un trastorn greu de la conducta, els resultats no són gens satisfactoris i aquell fill, per sobre de tot tant estimat, altera la convivència de tal forma que sembla impossible gaudir d'ell com tots els pares voldrien. La por d'ésser jutjats fa de vegades que els pares no expressin clarament el que estan vivint a casa, on les conductes acostumen a ser com a mínim les mateixes que les del centre escolar i no arriben a coordinar-se família i escola fins al moment en que determinats comportaments es fan insostenibles. Els professionals sabem com és de dolorós per a les famílies sentir-se incapaços de corregir les conductes disruptives del seu fill/a i també sabem que quan els fem saber el que està succeint a l'escola, els pares no ignoren que és fruit d'un trastorn que el seu fill no pot rectificar fàcilment. És evident que només amb una xarxa de comprensió mútua entre tots els adults que envolten el nen o noi amb Trastorns de comportament se'l pot entomar i dissenyar estratègies per a actuar amb ell.



De vegades ens resistim a mirar

Malauradament un altre cop ens trobem amb una manca de recursos per a que les famílies puguin compartir el temps extraescolar dels seus fills amb institucions adequades per a les seves característiques, és a dir, centres on es disposi de personal especialitzat en trastorns del comportament. Tant les treballadores socials i les psicòlogues, ambdues amb l'objectiu d'orientar els pares i facilitar-los alternatives davant les seves preocupacions, hem de compartir l'evidència de que pocs són els recursos existents, com ara centres de respir o centres de dia per a temporades llargues o bé residències específiques per a trastorns del comportament. I si hi són, l'accés a ells no és ara per ara gens fàcil.

Moltes famílies, si disposessin d'aquest recurs, podrien recuperar forces amb més facilitat i se sentirien alleugerades en les seves preocupacions. A més, està clar que si el sistema contempla aquest tipus de recursos, facilita que les famílies no se sentin estranyes per haver-los de fer servir. Com veiem, professionals i famílies compartim infinitat de coses i junts podem fer-nos escoltar: Ens estimem els nostres alumnes, els seus fills, i voldríem que no manquessin recursos per a poder atendre'ls amb el màxim de garanties.

Isabel de la Torre
Psicòloga del CEE

Discapacitat i medicació

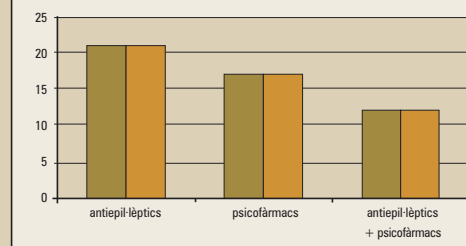
Dins la discapacitat es poden observar diferents trastorns a nivell físic i psíquic. Però si haguéssim d'escollir les dues àrees més alterades segurament coincidiríem amb l'àrea psíquica i l'àrea neurològica. Això comporta, que les persones a qui assistim diàriament siguin consumidors de medicació i de vegades d'un volum de medicació considerable.

Actualment, a la Residència i Centre de dia, un 95% aproximadament dels nostres usuaris reben medicació diàriament. La gran majoria d'aquests medicaments van dirigits a combatre l'epilèpsia i els trastorns psicològics (ansietat, depressió, esquizofrènia...). Però amb el pas del temps la població va envellint i a les característiques individuals de cadascú es van afegint aquelles pròpies de l'edat avançada com malalties cardiovasculars, bronquials, hiperdislipèmies, constipació

intestinal, etc. Finalment tenim un perfil de persona polimedicada, què significa això? Significa que per tenir una qualitat de vida, aquesta persona necessita medicació i variada. Amb tot el què comporta pels familiars i les persones que en tenim cura. Són persones que han de portar uns horaris amb les seves preses de medicació i controls periòdics amb els especialistes pertinents.

És important que tant les famílies com el personal d'atenció directa estigui informat del tipus de medicament que pren, perquè serveix, i quins efectes beneficiosos i nocius poden presentar. Només d'aquesta manera es podrà trobar un equilibri entre l'activitat de vida diària de cada persona i la dosis adequada. Disminuint totes les manifestacions típiques i no desitjades dels psicofàrmacs i antiepilèptics (somnolència, pèrdua d'activitat i comunicació) que fan

Usuaris de la Residència que prenen medicació antiepilèptica i/o psicofàrmacs



Al gràfic es pot observar aquesta informació desglossada, en total hi ha 50 persones dels 64 usuaris de Residència que prenen algun tipus d'aquesta medicació

plantejar molts dubtes als familiars en iniciar un tractament o canviar algun medicament. Un cop més, recordar que només amb una informació correcta i una comunicació fluida amb els professionals que estan dia a dia al costat d'aquestes persones, acabaran d'assolir uns bons resultats terapèutics.

Ana Carrasco
(D. I. Residència)

la fundació informa

Recursos Humans

Àmbits d'actuació del departament de Recursos Humans

D'acord a la planificació de l'activitat preventiva 2006, durant l'últim tram de l'any s'han realitzat els reconeixements mèdics anuals per a tots els professionals de la FVO, en coordinació amb MC Mutua.

A més, durant el mes de novembre, s'han realitzat tres simulacres d'evacuació, d'acord al Pla d'emergència vigent: un simulacre al

CEE Montserrat Montero, mobilitzant un total de 180 persones entre alumnes i professionals, i dos simulacres a la Residència i Centre de Dia Valldoríolf, en diferents torns, participant un promig de 100 persones entre usuaris del servei i professionals. El balanç ha estat molt positiu donat que s'han realitzat les evacuacions d'acord a la planificació estipulada i amb

un temps promig inferior als 5 minuts.

Per poder donar resposta a les necessitats cada vegada més grans de professionals per incorporar-se a l'FVO, des del Departament de Recursos Humans s'està potenciant les col·laboracions amb serveis de promoció econòmica dels ajuntaments i borses de treball de centres d'estudis.

CEE Montserrat Montero activitats

-A l'escola es va celebrar la **fiesta de la Castanyada**, en què tots els cicles van baixar al camp de futbol i van menjar castanyes i ballar durant tot un matí.

-De l'11 al 15 d'octubre es van celebrar a Lloret de Mar els **SPECIAL OLYMPICS** on van participar nois i noies de l'escola i del taller.

-A l'octubre, dos grups de secundària van anar a l'activitat "**Estació meteorològica**", organitzada pel Museu de Granollers, on els van mostrar els diferents aparells per mesurar i la seva utilització.

-El 2 i 3 de novembre tres classes del pavelló 1 del cicle de primària han anat al **for de Can Bretxa** per veure

l'elaboració dels panellets.

-El mes de novembre tres classes del pavelló 1 han anat a veure l'**obra de teatre "Les sabates noves de l'emperador"**, organitzada per l'Associació Cultural.

-El 17 d'octubre diferents cicles han anat al **Teatre Auditori de Granollers** a veure l'espectacle de dansa "**Origami**".

-El 25 d'octubre 3 classes de secundària han anat de visita al **cos de bombers de Granollers** com a sortida pedagògica relacionada amb la **unitat de programació dels "Serveis"**.

-El cantó verd del pavelló 1 va anar a muntar a cavall a l'**hípica de Santa Susanna**.



La torxa olímpica



A Can Bretxa fent panellets



Tots junts amb la mascota dels Special Olympics

la fundació informa

Tallers
Xavier Quincoces

activitats

Aquest trimestre, on incloem la festivitat de Nadal, els diferents grups de Centre Ocupacional han fet algunes sortides i activitats:

-Els usuaris/àries d'STO han iniciat l'**activitat optativa de piscina**, a les Piscines Municipals de Granollers. Mes d'octubre.



Creativitat a la visita al Museu de la Xocolata



Gaudint d'un dia dolç, treballant i assaborint xocolata

-Hem començat a participar en les **activitats organitzades per l'Associació Cultural de Granollers**:

ORIGAMI. 17 i 19 octubre

LES SABATES NOVES DE L'EMPERADOR.

9 novembre

LA PROFECIA DE LES GRANOTES.

21 novembre

WALLACE I GNOMIT I LA MALADICCIÓ DE

LES VERDURES. 5 desembre



Elaborant un pastís per celebrar la Castanyada



Sortida al Parc de Can Cabanes per gaudir de la natura

-Els grups de SOI van anar a fer un **pícnic** al Corredor del Montnegre. 6 d'octubre.

- També van anar a fer una **excursió a peu** al Parc Natural de Can Cabanes. 31 d'octubre.

-També van visitar el Mercat Medieval de Vic. 5 de desembre

-Els grups d'STO van fer diferents sortides, al **Museu de la Xocolata** de Barcelona i la **Granja Casablanca** de Taradell. 2 i 3 de novembre.

-Dos grups van anar a **dinar a un restaurant** xinès de Granollers 30 octubre.

-Com cada any els companys d'STO i SOI hem anat a **dinar a diferents restaurants** de Granollers i rodalies per celebrar l'arribada de la festivitat de Nadal.

- De l'11 al 15 d'octubre l'equip de futbol del Centre Ocupacional va participar als **Jocs Special Olympics**, amb el suport de dos educadors que porten aquesta activitat. Van gaudir-ne molt, compartint uns dies amb altres entitats com la nostra.

-Igualment, com cada any vam celebrar la **fiesta de Nadal**, amb música i un bon berenar per a tots els companys del Centre Ocupacional.



"la Caixa"

la fundació informa

Residència i Centre de dia Valldoriolf

activitats

En aquest període s'han fet dues excursions: **-Excursió a les Caves Codorniu a Sant Sadurní d'Anoia.**

El dia 8 de novembre van fer una petita excursió a les Caves Codorniu de Sant Sadurní d'Anoia. Van gaudir de l'excursió un total de 9 usuaris, que van anar fins allà en dues furgonetes de la Fundació. Un cop arribat a les caves ens estava esperant un guia molt simpàtic que ens va portar a conèixer-les per dintre. Vam baixar sota terra i allà hi havia milers d'ampolles de cava en procés d'elaboració. Vam pujar en un trenet que va recórrer més d'un quilòmetre per sota terra i ens van ensenyar els llocs més emblemàtics i curiosos. Va haver-hi un moment que teníem una gran extensió de vinyes al damunt nostre, imaginar-ho va ser espectacular. Un cop finalitzada la visita ens van donar uns petits obsequis per a tots. Es va fer l'hora de dinar i tots plegats ens vam desplaçar fins a un restaurant de Sant Sadurní on vam menjar estupendament. Ja es va fer l'hora de tornar, així que vam agafar les furgonetes i cap a casa, però això sí, tots tornàvem molt contents d'haver passat un bon dia en bona companyia i



Excursió a les Caves Codorniu

gaudint de noves experiències.

-Excursió al Museu del Ferrocarril

El dia 15 de novembre es va fer una altra excursió. En aquesta ocasió vam anar a visitar el Museu del Ferrocarril de Vilanova i la Geltrú. Vam anar en les dues furgonetes de la Fundació, un total d'onze usuaris. Al Museu hi havia una part exterior on vam veure locomotores de vapor molt antigues i diferents trens més moderns. Vam poder pujar a un tren molt i molt antic de principis del segle XX, tot de fusta i que no superava els 50 km/hora quan estava en funcionament. En si s'apreciava la història dels ferrocarrils des dels orígens fins al segle XXI. Un cop vista tota la part exterior vam entrar a dintre, on hi havia tot de maquetes de diferents trens, inclosa la de l'AVE, el ferrocarril d'Alta Velocitat. Allí vam veure un vídeo on s'explicava també tota la història. Un cop finalitzada la visita vam anar fins al passeig al costat de la platja on es va dinar molt tranquil·lament veient el mar. Per completar el dia, tot passejant vam anar fins a una cafeteria a prendre alguna cosa i menjar unes postres. Tot seguit, vam fer el viatge de tornada molt contents d'haver vist un nou lloc.

ALTRES ACTIVITATS DEL PERÍODE:

"El Disconcert"

És una proposta del grup Taller d'Idees (Treballadors de Fundació Maresme), en la qual organitzen un concert mensual (diumenge tarda) per afavorir la integració social de les persones amb discapacitat intel·lectual. Els nostres usuaris han gaudit de dos concerts: el primer d'una banda de



Excursió al Museu del Ferrocarril



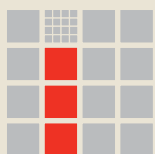
Excursió al Museu del Ferrocarril

rock Esto No Es Serio Band, i el segon d'un grup musical anomenat Gospel Sounds. Van ballar i prendre un refresc, i després van sopar pels voltants de Mataró.

Al mes de desembre anirem a veure un grup de música tradicional que es diu La Coixinera.

Activitats amb l'Associació Cultural de Granollers

Cada any l'Associació Cultural de Granollers, amb el patrocini de diversos ajuntaments i la col·laboració de la Diputació de Barcelona i el Museu de Granollers, organitza diverses activitats culturals (teatre, cinema, titelles, musicals, etc) per a grups escolars. És el segon any que ens hem volgut adherir a la proposta fent participar alguns dels nostres



INMOGRA
PROMOTORA IMMOBILIARIA

Girona, 19

Tel. 93 879 40 00 - 93 870 19 91

Fax: 93 870 67 48

08400 GRANOLLERS

la fundació informa

Residència i Centre de dia Vallldoriolf

activitats

usuaris en petits grups a les diferents activitats que hem seleccionat per a ells, tenint en compte les seves preferències. Aquesta és la programació dels espectacles que anirem a veure :

- 2 de desembre: "Contecolors" (dansa)
- 19 de desembre: "El racó dels avorrits" (musical)
- 16 de febrer: "Ton pare balla el drac" (musical)
- 20 de febrer: "Kirikú i les bèsties salvatges" (cinema)
- 13 de març: "La Granja" (titelles)
- 17 d' abril: "El poble de vent i de fusta" (musical)
- 8 de maig: "La fabulosa ciència del Doctor Grau i les Bessones Grim" (teatre)
- 29 de maig: "Calidoscòmic" (pallassos)

Festa de la Castanyada

Quan arriba la tardor i amb ella la festa de la Castanyada, les diferents llars s'organitzen per preparar treballs manuals amb els usuaris, que serviran per decorar el centre

i donar un caliu especial a la casa. Aquest any han fet un gran mural amb la castanyera, s'han utilitzat diferents materials com paper de seda, fulles seques, sorra, pintures, etc. També el llarg passadís del centre, s'ha guarnit amb ornaments de paper de seda amb tons ocres, bolets, esquirols i castanyes pintades per ells.

Uns dies abans de la festa, un grup d'usuaris participen de l'activitat de taller de cuina, en la qual s'elaboren els tradicionals panellets. Es fan de diferents tipus i sabors: de pinyons, de cafè, de xocolata, etc. El dia de la festa, es van fer activitats tant de matí com de tarda. Al matí vam rebre tots els castanyers d'enguany que aquest any van ser la M. Antonia i el Roger. Després vam escoltar tots junts la història de la castanyera i vam acabar la festa amb un *karaoke* improvisat on tothom que va voler va poder fer els seus "pinitos" cantant. A la tarda, un grupet d' usuaris junt amb el Joan, van fer una fogata molt gran a

l'entrada de la residència i van fer les castanyes. Després vam menjar tots junts els panellets que ells mateixos havien elaborat, i per acabar la festa, com sempre vam aprofitar per fer greasca i ballar amb molta energia.

Festa del XII Aniversari de la Residència i Centre de Dia

El divendres 24 de novembre hem celebrat el 12è aniversari del Centre amb diferents actes al llarg de tot el dia. La festa va començar a les 11.30 h. Ens vam concentrar tots al jardí de la residència on estava tot preparat per fer les activitats esportives. Es va fer com sempre: el partit de futbol, com cada any vam convidar els equips de l'escola i taller i junt amb el nostre equip de la residència van fer tres partits formals. Cal dir que el pati es converteix en un gran camp de futbol on no falten les dues grans porteries, els animadors dels diferents equips i tots els participants, que van equipats amb un vestuari diferenciat en quant a colors i forma.

Després dels partits i cansats de tant esforç, vam fer una petit refrigeri per a tots els participants.

A les 15 hs, va tenir lloc la tradicional foto de grup. A la tarda entre tots vam bufar les espelmes del gran pastís tot desitjant molta sort per tots. Per recordar aquest dia tant especial es va fer un mural on tots els usuaris i treballadors van plasmar la seva empremta.



Festa de la Castanyada



Festa del 12è aniversari de la Residència i Centre de Dia



Banesto

la fundació informa

comissió patrimonial

PROJECTE 2006-2008

Des de fa un temps la Fundació Privada Vallès Oriental (FVO) promou una iniciativa dirigida a millorar els serveis existents per a les persones amb discapacitat intel·lectual i trastorns de comportament. Per aconseguir aquesta millora s'ha presentat al Departament de Planificació i Avaluació de la Generalitat un projecte per a la creació d'un Servei d'Acolliment Residencial i de Dia com un nou recurs per aquest col·lectiu de persones, estiguin o no ateses en aquests moments en els serveis gestionats per la Fundació.

Concretament, el centre que es projecta va dirigit a l'atenció de les persones amb discapacitat intel·lectual que requereixen un suport extens i generalitzat amb trastorns de conducta. Amb la creació de 60 places en el Servei d'Acolliment Residencial i 40 places per a l'atenció diürna es donaria una àmplia cobertura a la problemàtica actual. Amb els darrers estudis que la Fundació ha portat a terme per valorar les necessitats actuals de la nostra comarca, s'ha vist estadísticament que són moltes les persones que es beneficiarien d'aquest servei. De les persones que hi ha actualment escolaritzades o, en Centre Ocupacional, n'hi ha un important nombre que estan en llista d'espera de servei residencial o diürn.

És per això que l'FVO continua treballant en aquesta línia per tal que aquest projecte sigui una realitat. Un projecte que pretén oferir a les persones ateses, una qualitat de vida el més normalitzadora possible, tenint en compte criteris de proximitat, així com proporcionar els suports adequats a les necessitats i desitjos canvians de cada una de les persones. L'FVO disposa del terrenys i mitjans per col·laborar amb el govern de la Generalitat en el desenvolupament d'aquest projecte.

El nostre estel fugaç

És Nit de Nadal i obrim les parpelles per descobrir-hi un estel fugaç, particular entre totes les estrelles, amb qui hem compartit el camí veraç.

L'estel, embolcallat per blanc llençol, ens mostra com mai sa nua puresa, i ens recorda còmplice del consol la nostra caduca naturalesa.

Un any més, ens atensem al portal on estan la mare, el pare i l'infant; el cor cerca el reflex celestial i es fa real el desig a l'instant.

Manel Mateo
Nadal de 2006

Un Nadal amb confiança

Al primer pis, sona la melodia d'un vell aparell de música, un disc de vinil ens recorda una coneguda cançó dels Beatles.

Al carrer, la pluja cau i va dipositant-se acompassadament a l'ampit de la finestra.

A dins, els vidres es van entelant amb l'escalfor de la llar. I la noia espera, espera que vingui l'amic amb qui compartir un esquitx de vida plegats.

Al pis del costat, la senyora cus els pantalons del seu marit, la taula parada i el menjar a punt de servir, desitja que siguin les 9 perquè arribi el pare, i sopar junts.

A l'entresòl, l'àvia, allà a la cuina, acabant el sopar amb dolçor.

Cada cosa al seu lloc, tota la tarda davant del foc i el nét encara no ha arribat... L'espera es fa feixuga.

A l'àtic, el noi resta a l'habitació, distret amb els dibuixos animats i el DVD de la pel·lícula de King Kong, té 18 anys però encara li agrada, té ganes que arribi l'hora dels regals, ha estat tot el dia fent l'arbre de Nadal i preparant gelat de xocolata. És una persona especial. Té confiança.

Ell no dubta que la seva germana i el seu cunyat arribaran.

De cop, els timbres dels pisos sonen amb disbauxa,

És Nadal, tothom va arribant, l'amic, el pare, el nét, la germana....

Jo ja ho sabia! -pensa el noi de 18 anys a qui encara li agraden els dibuixos i el gelat de xocolata-

Però, sobretot, li agrada venir al taller.

A fora, canten nadales al carrer major.

Silvia Ramada i Bronsoms

**L'FVO us desitja
molt Bones Festes**



reportatge

8è Cicle de Conferències de l'FVO

Conferència d'Àlex Rovira al Museu de Granollers sobre "El valor de la tendresa"

"LA FUNDACIÓ PRIVADA VALLÈS ORIENTAL I LES PERSONES QUE HI TREBALLEN SIMBOLITZEN LA TENDRESA I LES ACTITUDS QUE LA FAN POSSIBLE"



Aquesta relació que llegiran és una selecció de fragments de la conferència "EL VALOR DE LA TENDRESA" pronunciada pel prestigiós Àlex Rovira i Celma a la sala d'actes del Museu de Granollers, el dimarts 24 d'octubre de 2006, convidat per la Fundació Privada Vallès Oriental.

La dissertació, que va durar tres quarts d'hora, es va oferir en una sala plena de públic, en el marc del cicle de xerrades que des de ja fa vuit anys organitza la Fundació Privada Vallès Oriental, que presideix Esteve Marquès i dirigeix Juan M. Monsalve.

Amb la d'Àlex Rovira, el cicle supera ja la vintena de conferències entre les quals destaquen, pel seu interès i transcendència dels autors, la de la doctora en filosofia i catedràtica d'ètica Victòria Camps i la del sociòleg Salvador Cardús.

Àlex Rovira i Celma (Barcelona, 1969) és llicenciat en Administració i Direcció d'Empreses i MBA per ESADE. Actualment és soci director de Salvetti & Llobart, empresa d'àmbit estatal que fa consultoria estratègica de màrqueting i innovació, alhora que dedica bona part del seu temps a pronunciar conferències arreu del món.

És autor dels llibres "La Brúixula Interior", "La Bona Sort" (juntament amb Fernando Trias de Bes) i "Els set poders", publicat aquest 2006. Està casat, té un fill i dues filles i viu a Sant Martí de Centelles, "amb la meua parella, els meus fills, un gos, un canari, en companyia de bons amics i molts arbres".

Del valor

La paraula "valor" es refereix al coratge, al compromís, a la contribució.

Compromís i contribució són dos conceptes que solen anar junts.

Tenir valor vol dir tenir coratge.

El preu de les coses és un concepte i el valor n'és un altre.

El valor d'una paraula pronunciada per una persona estimada en un moment determinat

no es pot quantificar.

De la tendresa

La tendresa és l'expressió més potent, més sincera i més bella de l'amor.

Avui la tendresa pot semblar un concepte banal, just al contrari del que és en realitat ja que, per ser tendre, cal tenir una gran força interior i d'esperit.

La tendresa implica despullar-se, lliurar-se. La tendresa té a veure amb les situacions difícils de la vida, amb l'adversitat i la crisi.

A vegades, un gest que neix de l'ànima o que s'expressa amb tendresa pot donar sentit a tota una vida.

L'actitud és un concepte fonamental per transformar la vida. Tot neix d'un conjunt d'actituds i la tendresa no és res més que un conjunt d'actituds.

Una actitud és quelcom tan subtil com una disposició d'ànim.

Les actituds negatives són les que no busquen el bé comú; les actituds positives són les que conviden a l'altre a sentir-se bé.



**Fundació
Caixa de Manlleu**

La felicitat és inversament proporcional a l'acceleració.

La tendresa no admet la pressa.

Sovint pensem que les pastilles, el comandament a distància o les noves tecnologies són dreces cap a la felicitat i la felicitat no admet dreces.

Parlar de la tendresa no és cap banalitat; implica una postura existencial, una manera d'entendre la vida, d'entendre'ns a nosaltres mateixos i d'entendre als altres.

Actualment a occident hi ha un enorme increment de les malalties psicològiques provocat, segons l'OMS, per diferents factors, entre altres, la pressió social, la solitud i l'angoixa que és una manifestació dels altres dos.

La tendresa és incompatible amb la pressió social i la solitud.

Quan pensem que el gran consum, els productes i les tecnologies ens ho donen tot, ens oblidem del que és més important: l'ànima.

Els continguts que ens permeten donar-li sentit a la vida, tirar endavant, ens els facilita l'ànima.

La Fundació Privada Vallès Oriental i les persones que hi treballen simbolitzen la tendresa i tots aquests valors dels quals parlem.

De la responsabilitat

Per poder ser tendre cal una primera actitud que és la **responsabilitat**.

Responsabilitat vol dir la capacitat de donar resposta a allò que ens passa a la vida; donar una resposta davant de la dificultat, la crisi o l'adversitat.

Ser responsable vol dir espavilar-se amb el que tenim i donar resposta en situacions en que aparentment no tenim sortida.

Del coratge

Una altra actitud que cal per poder ser

tendre és el **coratge**.

Quan en un fòrum empresarial parles del valor de les emocions, sempre hi ha qui ho troba una bajanada i aquest és el gran problema que tenim avui amb moltes organitzacions: es considera als individus objectes i no persones que senten, esperen, desitgen i anhelan.

Moltes vegades és confon coratge amb poc seny i cal no fer-ho. El coratge no és l'absència de por, és la consciència que hi ha alguna cosa per la qual val la pena arriscar-se.

Què no faríem pels nostres fills? És aquí on apareix el coratge.

Deia Plató, "No hi ha persona, per covarda que sigui, que no pugui esdevenir un heroi per amor".

De la por

L'autèntic poder no és el que serveix per manipular els altres, sinó el que es posa al servei dels altres.

La realitat no admet fronteres, però sovint en creem de mentals que ens generen estereotips, prejudicis i pors que no deixen apropar-nos a l'altre.

El coratge ens porta a una tercera actitud fonamental que és la **resiliència**, és a dir, la capacitat que tenen algunes persones d'aixecar-se quan cauen i de fer-ho tantes vegades com calgui.

Els nens petits quan aprenen a caminar, cauen i s'aixequen de forma natural un munt de vegades cada dia. Per què quan ens fem grans i "caiem" no ens tornem a aixecar amb la mateixa naturalitat?

Per què temem tant que la gent sàpiga que hem caigut, si ensopegar i caure és aprendre?

Ens costaria molt menys aixecar-nos si tinguéssim clar que forma part de la vida, si tinguéssim assumit altres realitats com que no hi ha vida sense mort, ni dolor sense esperança.

També és molt important gestionar bé la

distància perquè, si t'hi acostes massa no operes bé, i si ets massa lluny, no hi arribes.

Cal **relativitzar**; sense fer-ho, la tendresa no es pot manifestar.

De la confiança

No es tracta de perdonar (fer-ho equival a construir una relació asimètrica poc recomanable) sinó de reconèixer humanitat en nosaltres i en els altres i construir a partir d'aquesta humanitat.



Àlex Rovira amb el seu gos al despatx de Sant Martí de Centelles

Tampoc es pot construir tendresa sense tenir **confiança**.

La confiança és una actitud que no admet graus: confies o no confies.

Construir una relació de confiança és probablement el més difícil que hi ha.

Destaca molt més una petita taca negra en un fons blanc que una petita taca blanca en un fons negre.



Mercedes-Benz

MB Motors

Concessionari Oficial Mercedes-Benz

Ctra. Granollers-Masnou, Km. 15. Tel.: 93 879 61 19. 08400 GRANOLLERS.
Ctra. Nacional-II Km. 643 . Pol. B-Santa Margarida. Tel.: 93 741 80 00. 08349 CABRERA DE MAR.
Via Paral·lel, C-35, n° 90. Pol. "Molí de Les Planes". Tel.: 93 867 37 11. 08470 SANT CELONI.

www.mercedes-benz.es/mb.motors e-mail: info.mbmotors@mercedes-benz.es

La nostra psicologia reté molt més el mal que ens puguin haver fet que el bé rebut.

Hi ha psicòlegs que s'han dedicat a quantificar aquest concepte arribant a la conclusió que un mal rebut requereix un mínim de quinze o vint accions compensatòries per a ser oblidat.

Tots ens equivoquem i és important reconèixer-ho.

Sense acceptar l'error és impossible construir.

Resulta paradoxal que en el món empresarial i, sobretot, polític ningú accepti tenir culpa de res, ni mai demani disculpes.

La confiança ho aguanta tot.

Només confiant podem donar el millor de nosaltres mateixos.

Més del 90% de persones que al llarg de la història han fet alguna cosa transcendent per a la humanitat van néixer amb discapacitats físiques i intel·lectuals importants o van patir dificultats econòmiques.

De la cooperació

Sense confiança no hi ha **cooperació**.

El món és una esfera de comunicació. Tots estem relacionats i sovint no pensem en l'extraordinari potencial de les nostres coneixences.

Si jo conec a tres-centes persones i aquestes tres-centes en coneixen a tres-centes més, amb dos contactes arribem a noranta mil persones, amb tres, a vint-i-set milions i amb cinc a més de vuit mil milions de persones, que és un quaranta per cent més de l'actual població del planeta.

Això no és ben bé així perquè les coneixences compartides s'haurien de descomptar, però serveixi de reflexió per donar valor al nostre potencial de relacions que sovint no considerem.

Del sentit de la vida i de la voluntat

El, per a mi, millor autor de psicologia del segle XX, Victor Frankl, metge jueu que va

estar al camp de concentració d'Auswitch a Polònia on va viure els extrems contraposats de màxima tendresa i bestialitat, diu que hi ha una llibertat fonamental que ningú no ens pot treure que és la de triar la nostra actitud, sigui quina sigui la circumstància.

Frankl reconeix que moltes vegades la vida no te sentit, raó per la qual -afegeix- no es tracta únicament de posar-hi coratge, sinó que és una qüestió de responsabilitat atorgar-li **sentit**.



I això només pot fer-ho un mateix; ningú pot fer-ho per un altre. S'hi ha d'arribar. És com la saviesa, que no es transmet. Així doncs, construir el sentit que volem donar-li a la vida és una qüestió de **voluntat**.

Són dues les coses que fan llevar-nos cada matí: l'amor i la creativitat, és a dir, tenir algú a qui estimar i tenir alguna cosa per fer.

Al sentit no hi podem arribar si no tenim una actitud **optimista**.

De l'optimisme i la humilitat

La primera característica que se li demana a un aspirant a astronauta és caràcter optimista. La segona, responsable de la seva sort i la tercera, confiança en si mateix.

Us imagineu un astronauta pessimista? Sense optimisme és impossible desenvolupar una actitud positiva que ens apropi a l'altre.

Una altra actitud fonamental és la **humilitat**.

La natura és humil. Es despulla cada temporada. Deixa anar les fulles que es converteixen en l'aliment de la terra.

La humilitat és l'acte de donar-nos nosaltres mateixos, de despollar-nos. De renunciar a coses.

De l'amor

En l'actualitat solem donar a l'amor un únic (i abstracte) significat però, en la seva saviesa, els grecs distingien tres conceptes d'amor:

- L'amor entès com a passió i desig. De les tres formes d'amor és la més egoista perquè cerca el plaer a través del contacte físic.
- L'amor que neix de l'amistat i que no proporciona plaer, sinó felicitat, que és un estat psicològic (quan tenim amistat ens sentim bé).
- L'amor del que res no espera, del que se sacrifica pels altres, del que s'oblida de si mateix perquè pren consciència que el seu "jo" és un "nosaltres". El lliurament és la forma més sublim d'amor.

L'actitud més important és l'**amor**.

L'amor és l'únic element que ens permet transformar els sentits.

L'amor és fonamental perquè sense amor i sense tendresa no pot haver-hi responsabilitat, resiliència, confiança, ni coratge i sense aquestes actituds no es pot construir sentit a la vida.

Aquest discurs té una trampa: com que un l'entén, creu que ja ha fet prou amb entendre'l i precisament aquest és el problema: la integració de les qüestions fonamentals de l'existència no es fa a nivell mental, sinó a través de l'experiència.

El trèvol, com la creu, és un símbol que més enllà de la significació religiosa, té dues dimensions, una vertical, l'anhel de fer, i l'altra horitzontal, de fer-ho amb els altres. A més, la fulla del trèvol te forma de cor i és del cor, com a gran metàfora, d'on neix tot.

Molta bona sort i molt amor.

Jordi Pey (text i fotos)

notícies

externes

CANVI DE CONSELLERS A LA GENERALITAT DE CATALUNYA

La diputada d'ERC Carme Capdevila ha estat nomenada consellera d'Acció Social i Ciutadania en el nou Govern de la Generalitat de Catalunya en substitució de la socialista Carme Figueres. Carme Capdevila és diputada al Parlament de Catalunya des de l'any 2003 i en el XXIV Congrés d'Esquerra, celebrat al juliol de 2004, va ser escollida vicesecretària general d'Acció Política. La nova consellera, llicenciada en Biologia, ha estat professora d'un institut d'ensenyament secundari, gerent del Centre d'Educació Ambiental de les Guilleries i directora d'un centre d'acollida de menors adscrit al mateix departament de la Generalitat del que ara és titular. Entre d'altres, les responsabilitats de la Conselleria d'Acció Social i Ciutadania

inclou la política de serveis socials i la d'inclusió social.

Al mateix temps, ha estat nomenat Conseller d'Educació Ernest Maragall i Mira, economista, funcionari de l'administració pública i analista informàtic. Ha treballat en el camp de la publicitat i el marquèting, com a analista informàtic i com a economista a l'Ajuntament de Barcelona. Ha estat gerent de l'Institut Cartogràfic de Barcelona i president del Consell del Districte de Sant Andreu. Ha ocupat diferents càrrecs en l'administració municipal i des del 2003 ha estat Secretari de Govern de la Generalitat. La junta de Patronat de l'FVO els felicita pel seu nomenament i els desitja èxit en la seva gestió.

DONACIÓ DE L'ASSOCIACIÓ DE PARES DE CALDES

L'Associació de Pares al Servei de persones amb Discapacitat Intel·lectual (ASPADINT) de Caldes de Montbui ha fet una donació, tal i com ve fent en els darrers anys, de 3.336 € a l'FVO. Aquesta donació s'ha dedicat a equipament i actualització de mitjans de la llar "Jaume Gregori" inaugurada l'any 2005 i adreçada a atendre persones amb discapacitat intel·lectual que estant en procés d'envelliment. L'FVO agraeix l'esforç i la col·laboració de l'associació en l'atenció d'aquestes persones donada la seva situació de vulnerabilitat al davant d'una societat on els valors humans s'han de defensar en contraposició dels econòmics i de rentabilitat.

internes

ENTREVISTA AMB L'ALCALDE DE GRANOLLERS

El passat 12 de desembre, una comissió del Patronat de l'FVO, presidida per Esteve Marqués, president de la FVO, va mantenir una entrevista amb l'alcalde de Granollers, Josep Mayoral. Es van tractar dues qüestions de gran importància per a la Fundació. D'una part se li va entregar un informe elaborat pels serveis tècnics de l'FVO en el qual es descriu una proposta de les obres de remodelació del CEE Montserrat Montero. Així mateix, se li va dir que el document se li faria arribar al nou director general de centres educatius una vegada assumeixi el càrrec. Per últim se li va proposar iniciar les converses per tal de renovar el dret d'ús de l'edifici de l'escola (propietat de l'Ajuntament) abans que finalitzi el termini de cessió al juny de 2008.

INCORPORACIÓ DEL SERVEI D'HABITATGE A L'ÀREA D'ACOLLIMENT RESIDENCIAL

Dins de la política de millora contínua dels serveis, que inclou una revisió i actualització de l'organigrama de la Fundació i amb la finalitat de trobar formes d'organització més efectives, el Servei d'Habitatge que fins ara ha estat dins l'àrea d'atenció diürna Tallers Xavier Quincoces, durant el primer trimestre del 2007 passarà a integrar-se dins l'Àrea d'Acolliment Residencial. Aquest novembre, s'ha creat una comissió mixta formada per representants de les dues àrees i coordinada pel Departament de Qualitat que en tot moment vetllarà pel bon funcionament d'aquest traspàs. En el seu moment s'informarà exhaustivament a totes les persones i famílies afectades.

CONVENI DE COL·LABORACIÓ ENTRE EL CEE MONTSERRAT MONTERO I EL COL·LEGI INTERNACIONAL SEK CATALUNYA

Des de fa alguns cursos hi ha establert un conveni de participació amb el col·legi SEK-CATALUNYA, ja que un dels seus eixos qualitius són els programes educatius internacionals. Un aspecte que treballen i avaluen aquests programes és l'àrea de Comunitat i Servei (PAI) i les activitats CAS (Creativitat, Acció i Servei). Dintre d'aquest marc assistiran, durant el curs 2006-07 al CEE Montserrat Montero, 24 alumnes de 4art d'ESO i 1r de Batxillerat, organitzats en petits grups i en dies diferents. La col·laboració consistirà a fer acompanyaments durant l'estona d'esbarjo als alumnes de l'etapa de primària.



Mutual Cyclops i Midat Mutua ens hem unit per cuidar-te millor. Ara som MC MUTUAL.

MC MUTUAL neix de la unió de les nostres vocacions per arribar a les empreses que necessiten agilitat, professionalitat i un tracte proper en termes de salut laboral. Una mütua d'accidents de treball enfocada a protegir els treballadors amb el millor servei i també a escoltar i a donar suport als empresaris per ajudar-los a reduir la sinistralitat laboral.

AMB LA SALUT LABORAL. AMB LES PERSONES.



notícies

CONSTITUCIÓ DE LA NOVA JUNTA D'ASDISINT

Amb data 11 de novembre de 2006, es va celebrar l'Assemblea General Extraordinària de l'Associació ASDISINT. En aquesta ocasió, es va comptar amb la participació del Director General de l'FVO, Juan M. Monsalve, que va participar en l'assemblea a petició de la junta directiva de l'associació. Es va parlar força de la situació actual de l'Associació i del seu futur com a òrgan representatiu de les persones amb discapacitat i la defensa dels seus drets, valorant com a importants els objectius que es marquen en el seus estatuts i la feina que s'ha anat treballant des de els inicis de la seva creació.

També es van prendre els acords següents:

- Escriure una nova Junta que queda constituïda de la següent manera: **President:** Maria Alcaraz Ruiz; **Tresorer:** Francisco Colomé Alsina; **Secretari:** Eugenio Parra López; **Vicepresident:** Joan Esteve Roca; **Vocal:** Miquel Pérez Vega; **Vocal:** Mercè Riera Barnils
- Canviar la ubicació del domicili social. A partir d'ara aquest estarà a les instal·lacions de l'FVO.

ELECCIONS AL CONSELL ASSESSOR I DE SEGUIMENT DELS TALLERS XAVIER QUINCOCES

El 24 de novembre de 2006 es van celebrar les eleccions per escollir els representants dels professionals i dels usuaris en el Consell Assessor i de Seguiment del Centre Ocupacional dels Tallers Xavier Quincoces. Fet el recompte, el resultat de les votacions dona com a membres electes:

SECTOR REPRESENTANTS LEGALS DELS USUARIS: Maria Alcaraz Ruiz i Mercè Riera i Barnils; **SECTOR PROFESSIONALS:** Aurora Luna Fernandez i Rita Vargas Millás. Durant aquest mes de desembre es procedirà a constituir el citat Consell Assessor, format pels membres escollits i la **REPRESENTACIÓ DE L'ENTITAT**, els Srs. Juan Ma Monsalve Fernández i Esteve Clopés Fosch. Com a secretari sense dret a vot, actuarà el Director Tècnic dels Tallers: Jordi Llorens Pumarola.

El Consell Assessor i de Seguiment és l'òrgan de participació que informa de la programació anual d'activitats i la marxa general del Centre Ocupacional. Cal doncs, que tota persona interessada en alguna informació, proposta, sol·licitud, etc., no dubti en contactar amb els seus representants, que gustosament aportaran les seves propostes al Consell.

L'AJUNTAMENT DE GRANOLLERS HOMENATJA ELS ESPORTISTES I MONITORS DELS SPECIAL OLYMPICS

El 5 de desembre la Sala de Plens de l'Ajuntament de Granollers es va organitzar una recepció en la qual els integrants del Club Esportiu FVO van rebre el reconeixement del consistori per la seva participació als Special Olympics celebrats a Lloret de Mar el passat mes d'octubre. Tots els esportistes



Els esportistes de l'FVO durant la recepció a l'Ajuntament de Granollers

acompanyats per les seves famílies, van mostrar-se molt il·lusionats amb la recepció oficial. A l'acte van assistir entre d'altres personalitats, representants municipals i representants de la Fundació Privada Vallès Oriental. Tot i que el més important és participar i que l'objectiu principal no és aconseguir medalles, valorem l'esforç dels nostres esportistes, que es va traduir en 6 primers llocs, 9 segons, 3 tercers, 3 quarts, 1 cinquè i 10

sisenes posicions. Als Special Olympics celebrats a Lloret entre l'11 i el 15 d'octubre sota el lema "Tots som campions", van participar més de 2.300 esportistes, de 17 països diferents.

DEPARTAMENT TREBALL SOCIAL DE L'FVO

La Fundació Privada Vallès Oriental disposa d'un Departament de Treball Social, que acompanya a les famílies i els usuaris en les possibles necessitats socials que sorgeixin al llarg de les diferents etapes viscudes, a l'Escola, als Tallers, a la Residència, al CAE o a les Llars. També s'ofereix un suport respecte al tràmit de pensions o ajudes, serveis externs que es requereixin en cada situació, o qualsevol altra informació relacionada amb l'àmbit de les persones amb discapacitat intel·lectual.



Usuari del Centre Ocupacional fent activitats d'ajust personal i social

És també objectiu del Departament vetllar per la bona entesa entre la institució i les famílies, oferint un espai d'escolta, de treball i elaboració de les demandes i necessitats. El Departament de Treball Social convida les famílies, que davant de qualsevol dubte, necessitat d'informació o demanda, s'adrecin a les treballadores socials de la Fundació, per tal d'establir un espai de trobada i resoldre els dubtes existents.

ELECCIONS AL CONSELL ESCOLAR

El Departament d'Educació ha publicat la convocatòria d'eleccions per renovar la meitat dels membres del Consell Escolar dels centres docents privats concertats, que s'ha de comunicar el 15 de desembre. El procés electoral al CEE MONTSERRAT MONTERO es va iniciar el dia 6 de novembre i ha finalitzat l'11 de desembre amb la formalització del document que recull la composició del Consell Escolar, que ha quedat integrat pels representants dels següents sectors:

Representants de l'entitat: Esteve Marqués, Esteve Clopés i Juan M. Monsalve.

Representants del professorat: Carles Cuervo, Carles Baena, Pepi Cañas i Mercè Vallcorba.

Representants del personal d'atenció directa complementària: Griselda Sánchez.

Representants del personal d'administració i serveis: M. Dolores Nieto.

Representants dels pares dels alumnes: Esperança Pujol, Enric Siriano, Pere Cabot i Carme Lamarca.